ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα) της 11ης Δεκεμβρίου 1996 *

Στην υπόθεση Τ-49/95,

Van Megen Sports Group BV, πρώην Van Megen Tennis BV, εταιρία ολλανδικού δικαίου, με έδρα το Eindhoven (Κάτω Χώρες), εκπροσωπούμενη από τον Antonius Wouters Willems, δικηγόρο Eindhoven, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Marc Loesch, 11, rue Goethe,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένης από τους Francisco Enrique González Díaz και Wouter Wils, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως 94/987/ΕΚ της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΚ (IV/32.948 και IV/34.590 — Tretorn και λοιποί, ΕΕ L 378, σ. 45),

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τον K. Lenaerts, Πρόεδρο, την P. Lindh και τον J. L. Cooke, δικαστές,

γραμματέας: J. Palacio González, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 22ας Οκτωβρίου 1996,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Το ιστορικό της διαφοράς

1 Η προσφεύγουσα, η Van Megen Sports Group BV (η οποία κατά τον χρόνο τελέσεως των πραγματικών περιστατικών έφερε την επωνυμία Van Megen Tennis BV), εταιρία ολλανδικού δικαίου με έδρα το Eindhoven (Κάτω Χώρες), είναι ο αποκλειστικός διανομέας στις Κάτω Χώρες της Tretorn Sports Ltd (στο εξής: Tretorn), εταιρίας ιρλανδικού δικαίου. Η Tretorn είναι θυγατρική της Tretorn AB, βιομηχανικής εταιρίας σουηδικού δικαίου, η οποία κατασκευάζει μπάλες του τένις.

Η διοικητική διαδικασία ενώπιον της Επιτροπής

2 Στις 14 Μαΐου 1993, η Επιτροπή, αφού είχε διενεργήσει έλεγχο στα γραφεία της Tretorn τον Ιούλιο του 1989, αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία διαπιστώσεως παραβάσεως του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΟΚ και, στη συνέχεια, απέστειλε στην προσφεύγουσα ανακοίνωση αιτιάσεων.

3 Στις 13 Αυγούστου 1993, η προσφεύγουσα υπέβαλε στην Επιτροπή τις γραπτές της παρατηρήσεις επί της ανακοινώσεως αιτιάσεων και, κατά την ακρόασή της από την Επιτροπή στις 16 Νοεμβρίου 1993, διατύπωσε τις προφορικές της παρατηρήσεις.

Η επίμαχη απόφαση

4 Κατά το πέρας της διοικητικής διαδικασίας, η Επιτροπή έλαβε την απόφαση 94/987/ΕΚ, της 21ης Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΚ (IV/32.948 και IV/34.590 — Tretorn και άλλοι, ΕΕ L 378, σ. 45, στο εξής: απόφαση ή επίμαχη απόφαση).

Η απόφαση αυτή έχει ως εξής:

«Άρθρο 1

Η Tretorn Sport Ltd και η Tretorn AB παρέβησαν το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ με την επιβολή γενικής απαγόρευσης εξαγωγής μπαλών του τένις από τους διανομείς τους, η οποία εφαρμόστηκε με μέτρα ελέγχου και ποινές, γνωστοποίηση και έλεγχο των παράλληλων εισαγωγών μπαλών τένις, σήμανση των μπαλών τένις και διακοπή των προμηθειών, προκειμένου να αποτραπούν οι παράλληλες εισαγωγές και εξαγωγές μπαλών τένις.

Η Formula Sport International Ltd παρέβη το άρθρο 85, παράγραφος 1, με τη συμμετοχή της στην εφαρμογή στο Ηνωμένο Βασίλειο της απαγόρευσης των εξαγωγών και της διακοπής των προμηθειών, προκειμένου να ενισχυθεί η πολιτική της Tretorn Sport Ltd για αποτροπή παράλληλων εισαγωγών και εξαγωγών μπαλών τένις.

Η Fabra SpA παρέβη το άρθρο 85, παράγραφος 1, με τη συμμετοχή της στην εφαρμογή, στην Ιταλία, της απαγόρευσης των εξαγωγών και της διακοπής των προμηθειών, μέσω της γνωστοποίησης και του ελέγχου των παράλληλων εισαγωγών μπαλών τένις, της σήμανσης μπαλών τένις και της διακοπής των προμηθειών, προκειμένου να ενισχυθεί η πολιτική της Tretorn Sport Ltd για αποτροπή των παράλληλων εισαγωγών και εξαγωγών μπαλών τένις.

Η Tenimport SA παρέβη το άρθρο 85, παράγραφος 1, με τη συμμετοχή της στην απαγόρευση των εξαγωγών και στη διακοπή προμηθειών, μέσω της γνωστοποίησης των παράλληλων εισαγωγών στην Tretorn που είχε ως αποτέλεσμα η εταιρεία αυτή και ο αποκλειστικός της διανομέας στην Ιταλία να λάβουν μέτρα με στόχο την παύση των εν λόγω εισαγωγών.

Η Zürcher AG παρέβη το άρθρο 85, παράγραφος 1, με τη συμμετοχή της στην εφαρμογή, στην Ιταλία, της απαγόρευσης των εξαγωγών και στη διακοπή προμηθειών, μέσω της γνωστοποίησης και του ελέγχου των παράλληλων εισαγωγών μπαλών τένις στην Ελβετία και της σήμανσης των μπαλών τένις, προκειμένου να ενισχυθεί η πολιτική της Tretorn Sport Ltd για αποτροπή παράλληλων εισαγωγών και εξαγωγών μπαλών τένις.

Η Van Megen Tennis BV παρέβη το άρθρο 85, παράγραφος 1, με τη συμμετοχή της στην εφαρμογή της απαγόρευσης των εξαγωγών και στη διακοπή προμηθειών, μέσω της γνωστοποίησης και του ελέγχου των παράλληλων εισαγωγών στις Κάτω Χώρες, προκειμένου να ενισχυθεί η πολιτική της Tretorn Sport Ltd για αποτροπή παράλληλων εισαγωγών και εξαγωγών μπαλών τένις.

Άρθρο 2

Επιβάλλεται πρόστιμο ύψους 600 000 ECU στην Tretorn Sport Ltd και στην Tretorn AB [εις ολόκληρον] καθώς και πρόστιμα ύψους 10 000 ECU σε καθεμία από τις επιχειρήσεις Formula Sport International Ltd, Fabra SpA, την Zürcher AG και την Van Megen Tennis BV όσον αφορά τις παραβάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1.

(...)

Άρθρο 3

Η Tretorn Sport Ltd, η Tretorn AB, η Fabra SpA, η Tenimport SA, η Zürcher AG και η Van Megen Tennis BV παύουν, εάν δεν το έχουν ήδη πράξει, τις παραβάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 και δεν λαμβάνουν κανένα άλλο μέτρο με ισοδύναμο αποτέλεσμα.»

5 Στις αιτιολογικές σκέψεις της αποφάσεως, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι, τουλάχιστον από το 1987, η Tretorn, σε συνεννόηση με τους αποκλειστικούς της διανομείς, είχε επιβάλει απαγόρευση των εξαγωγών στα πλαίσια του συστήματός της αποκλειστικής διανομής και είχε συστήσει σειρά μηχανισμών για να ελέγχει την κατά το δυνατόν αποτελεσματικότερη εφαρμογή της απαγορεύσεως αυτής. Οι μηχανισμοί αυτοί συνίσταντο στη συστηματική γνωστοποίηση και έρευνα των περιπτώσεων παράλληλης εισαγωγής, στην επισήμανση των προϊόντων για τον εντοπισμό της προελεύσεως των παραλλήλων εισαγωγών και στη διακοπή του εφοδιασμού ορισμένων αγορών για να εμποδιστούν οι πραγματικές ή δυνητικές παράλληλες εισαγωγές (σημεία 13 και 14 των αιτιολογικών σκέψεων της αποφάσεως).

6 Όσον αφορά τις γνωστοποιήσεις και έρευνες σχετικά με τις παράλληλες εισαγωγές, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η Tretorn ή οι διανομείς της ειδοποιούσαν ότι γίνονται παράλληλες εισαγωγές κάθε φορά που είχαν αποδείξεις γι' αυτό (σημείο 22 των αιτιολογικών σκέψεων της αποφάσεως). Από τηλεομοιοτυπία της Tretorn προς την Tretorn AB της 16ης Ιουλίου 1987 προκύπτει ότι, τον Ιούλιο του 1987, η προσφεύγουσα είχε ενημερώσει την Tretorn ότι μπάλες του τένις με το σήμα Tretorn «έκαναν και πάλι την εμφάνισή τους» στις Κάτω Χώρες. Η Tretorn ζήτησε από την προσφεύγουσα να της γνωστοποιήσει τον κωδικό αριθμό για να μπορέσει να εντοπίσει «τη χώρα εξαγωγής» (σημείο 24 των αιτιολογικών σκέψεων). Σε εσωτερικό σημείωμα της Tretorn της 20ής Ιουνίου 1988 αναφερόταν ότι η προσφεύγουσα είχε εντοπίσει δύο πηγές παραλλήλων εισαγωγών, σχετικά με τις οποίες ήλπιζε να ανεύρει τους κωδικούς αριθμούς των ημερομηνιών παραγωγής (σημείο 25 των αιτιολογικών σκέψεων).

7 Όσον αφορά την επισήμανση των προϊόντων, η Επιτροπή διέθετε αποδείξεις ως προς το ότι η Tretorn επέθετε στις μπάλες του τένις κωδικούς αριθμούς υπό μορφή ημερομηνιών οι οποίοι καθιστούσαν δυνατό τον εντοπισμό της προελεύσεως των παραλλήλων εισαγωγών. Η αλληλογραφία της Tretorn περιέχει πολλές αναφορές στους εν λόγω κωδικούς αριθμούς και στη χρησιμοποίησή τους (σημείο 35 των αιτιολογικών σκέψεων).

8 Κατά τη διαδικασία ενώπιον της Επιτροπής, η προσφεύγουσα εξήγησε ότι γνωστοποίησε στην Tretorn τους κωδικούς αριθμούς των ημερομηνιών παραγωγής όχι για να εμποδίσει τις παράλληλες εισαγωγές, αλλά για να εξακριβώσει αν η Tretorn παρέδιδε απ' ευθείας στο έδαφός της, προσθέτοντας ότι η ίδια προμήθευε εταιρίες που γνώριζε ότι είναι παράλληλοι εξαγωγείς. Η Επιτροπή έκρινε ότι, «έστω και αν η ερμηνεία που έδωσε η Van Megen είναι ορθή, [δεν αναιρείται] το γεγονός ότι οι πληροφορίες παρασχέθηκαν [από αυτήν] στο πλαίσιο απαγορεύσεως των παράλληλων εξαγωγών, πράγμα που η Van Megen σαφώς εγνώριζε, καθώς και ότι συμμετείχε ενεργά στον εντοπισμό της πηγής των παράλληλων εισαγωγών με σκοπό την εξουδετέρωσή της (...)» (σημείο 70 των αιτιολογικών σκέψεων).

9 Όσο για την επιβολή προστίμων στους διανομείς της Tretorn, η Επιτροπή διευκρίνισε (σημείο 78 των αιτιολογικών σκέψεων):

«Κατά τον καθορισμό του ποσού του προστίμου, η Επιτροπή έλαβε υπόψη το γεγονός ότι οι διανομείς της Tretorn είχαν συμμετάσχει ενεργά στην αποτροπή των παράλληλων εισαγωγών, αλλά και το ότι η συμμετοχή αυτή ήταν μάλλον περιορισμένη και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της γενικότερης πολιτικής της Tretorn για την απαγόρευση εξαγωγής των προϊόντων της. Επιπλέον, η συμμετοχή της Tretorn ήταν μικρότερης σημασίας και, γι' αυτό τον λόγο, είναι δικαιολογημένο να μην της επιβληθεί πρόστιμο.»

10 Τέλος, από το σημείο 77 των αιτιολογικών σκέψεων της επίμαχης αποφάσεως προκύπτει ότι, «κατά τη διάρκεια της ακροάσεως, η Tenimport επιβεβαίωσε την ύπαρξη άγραφης αλλά πραγματικής απαγορεύσεως των εξαγωγών. Έκρινε ότι η πρόσφατη καταγγελία της συμφωνίας διανομής που είχε συνάψει με την Tretorn θα μπορούσε να εξηγηθεί μόνον από το γεγονός ότι η Tenimport δεν συμμορφώθηκε προς την απαγόρευση αυτή.»

Διαδικασία

11 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 21 Φεβρουαρίου 1995, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

12 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων. Ωστόσο, το Πρωτοδικείο, με έγγραφο της 4ης Οκτωβρίου 1996, κάλεσε την Επιτροπή να προσκομίσει ορισμένα έγγραφα. Με έγγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία στις 9 Οκτωβρίου 1996, η Επιτροπή προσκόμισε τα ζητηθέντα έγγραφα.

13 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις προφορικές ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά τη δημόσια συνεδρίαση της 22ας Οκτωβρίου 1996.

14 Η Van Megen Sports Group BV, προσφεύγουσα, ζητεί από το Πρωτοδικείο να ακυρώσει την επίμαχη απόφαση.

15 Η Επιτροπή, καθής, ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή της προσφεύγουσας·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί του αιτήματος ακυρώσεως της επίμαχης αποφάσεως

16 Το άρθρο 1 της επίμαχης αποφάσεως προσάπτει στην προσφεύγουσα ότι μετέσχε, στις Κάτω Χώρες, σε γνωστοποιήσεις και έρευνες σχετικά με παράλληλες εισαγωγές μπαλών του τένις, προκειμένου να εφαρμόσει την ασκούμενη από την Tretorn πολιτική απαγορεύσεως των παραλλήλων εισαγωγών και εξαγωγών. Οι λόγοι ακυρώσεως τους οποίους προβάλλει η προσφεύγουσα και με τους οποίους διώκεται, στην ουσία, η ακύρωση του άρθρου 1 της αποφάσεως και, κατά συνέπεια, του άρθρου 2, κατά το μέτρο που τα άρθρα αυτά αφορούν την προσφεύγουσα, πρέπει να εξεταστούν αναφορικώς προς αυτή την ως άνω αιτίαση.

Επιχειρήματα των διαδίκων

17 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει στην ουσία ότι η απόφαση, κατά το μέτρο που διαπιστώνει ότι αυτή μετέσχε σε γνωστοποιήσεις και έρευνες σχετικά με παράλληλες εισαγωγές μπαλών του τένις, δεν στηρίζεται σε επαρκείς αποδείξεις και δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένη.

18 Παρατηρεί ότι, από το 1985 περίπου, κατέχει το μονοπώλιο να πωλεί στις Κάτω Χώρες μπάλες του τένις που κατασκευάζονται στην Ιρλανδία από την Tretorn, αλλά δεν υφίσταται έγγραφη συμφωνία καθιερώνουσα την αποκλει-

στικότητα αυτή. Η Tretorn ουδέποτε της επέβαλε απαγόρευση εξαγωγής. Από την αρχή των εμπορικών τους σχέσεων, η προσφεύγουσα μόνο δύο φορές, το 1987 και το 1988, γνωστοποίησε στην Tretorn ότι μπάλες του τένις με το σήμα Tretorn μη προερχόμενες από την προσφεύγουσα είχαν προταθεί προς πώληση σε πελάτες της. Υποστηρίζει ότι προέβη στις γνωστοποιήσεις αυτές, από τηλεφώνου, για δύο λόγους. Πρώτον, ήθελε να ερευνήσει μήπως οι μπάλες του τένις είχαν παραδοθεί απ' ευθείας από την Tretorn σε πελάτες στις Κάτω Χώρες, δεδομένου ότι, στο στάδιο αυτό των εμπορικών τους σχέσεων, φοβόταν μήπως η Tretorn δεν τηρήσει την υποχρέωσή της να μην εφοδιάζει η ίδια πελάτες της προσφεύγουσας στο έδαφός της. Η υποχρέωση αυτή όμως είναι σύμφωνη με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1983/83 της Επιτροπής, της 22ας Ιουνίου 1983, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης σε κατηγορίες συμφωνιών αποκλειστικής διανομής (ΕΕ L 173, σ. 1). Δεύτερον, δεδομένου ότι οι πελάτες της προσφεύγουσας μπορούσαν να αγοράζουν μπάλες του τένις Tretorn σε τιμές αισθητώς χαμηλότερες από αυτές που η ίδια μπορούσε να τους προτείνει, προσπάθησε, με τις γνωστοποιήσεις αυτές, να ενισχύσει τη θέση της κατά τις διαπραγματεύσεις με την Tretorn, προκειμένου να επιτύχει από αυτήν καλύτερη τιμή.

19 Όσον αφορά την τηλεομοιοτυπία της 16ης Ιουλίου 1987, η προσφεύγουσα είχε ενημερωθεί τηλεφωνικώς από μερικούς πελάτες της ότι η Scapino BV (στο εξής: Scapino), η οποία εκμεταλλεύεται αλυσίδα καταστημάτων υποδημάτων και ενδυμάτων στο Assen (Κάτω Χώρες), πωλούσε στους καταναλωτές μπάλες του τένις σε τιμή κατώτερη από εκείνη στην οποία πωλούσε η προσφεύγουσα. Οι πελάτες της την ρώτησαν πώς ήταν αυτό δυνατόν και αν χρέωνε τη Scapino με τιμές διαφορετικές από εκείνες με τις οποίες χρέωνε τους ίδιους. Στη συνέχεια, απευθύνθηκε στην Tretorn για να μάθει αν αυτή παρέδιδε ενίοτε στις Κάτω Χώρες, πράγμα που η Tretorn διέψευσε. Το γεγονός ότι τούτο δεν εμφαίνεται στην τηλεομοιοτυπία είναι άνευ σημασίας, δεδομένου ότι η εν λόγω τηλεομοιοτυπία δεν προερχόταν από την προσφεύγουσα και δεν είχε αποσταλεί σ' αυτήν, οπότε δεν μπορούσε τότε να λάβει γνώση του περιεχομένου της. Συνεπώς, δεν πρέπει να αποδοθεί στο περιεχόμενο της τηλεομοιοτυπίας η σημασία που του αποδίδει η Επιτροπή. Η προσφεύγουσα εκθέτει ότι της ζητήθηκε να διαβιβάσει τους κωδικούς αριθμούς των ημερομηνιών παραγωγής, αλλά δεν κατέστη δυνατόν να τους επανεύρει. Εν πάση περιπτώσει, οι αριθμοί αυτοί δεν θα επέτρεπαν να προσδιοριστεί από ποια χώρα είχαν αποσταλεί οι μπάλες του τένις, καθότι ούτε ο κατασκευαστής ούτε οι εισαγωγείς διαθέτουν «tracking system». Οι κωδικοί αριθμοί που αναγράφονται στη συσκευασία των μπαλών δείχνουν μόνο την ημερομηνία κατασκευής/αποστολής. Είτε οι μπάλες του τένις παραδίδονταν στη Γερμανία είτε στη Γαλλία είτε σε άλλη χώρα, όλες όσες είχαν κατασκευαστεί κατά τη

διάρκεια συγκεκριμένης εβδομάδας περιέχονταν σε συσκευασίες που έφεραν τον ίδιο κωδικό αριθμό. Οι κωδικοί αριθμοί δεν αναγράφονταν στα τιμολόγια ούτε στα δελτία συσκευασίας. Ακόμη και αν υποτεθεί ότι ήταν δυνατόν να διαπιστωθεί ότι κάποιες μπάλες του τένις προέρχονταν από συγκεκριμένη χώρα, θα ήταν παρά ταύτα αδύνατον να εντοπιστεί ο αποστολέας της συγκεκριμένης παρτίδας. Εν προκειμένω, θα ήταν εύκολο να διαπιστωθεί, παραδείγματος χάριν, ότι οι μπάλες του τένις που αγόρασε η Scapino προέρχονταν από τη Γαλλία, δεδομένου ότι στη Γαλλία η εξωτερική πλευρά της συσκευασίας πρέπει να περιέχει ένα γαλλικό κείμενο, πράγμα που η προσφεύγουσα δεν παρέλειψε να τονίσει κατά την τηλεφωνική της συνομιλία με την Tretorn. Εν πάση περιπτώσει, της ήταν αδιάφορο ποιος παρέδωσε τις μπάλες του τένις στη Scapino. Εκείνο που την ενδιέφερε, ήταν να μπορεί να καταβάλλει για τις μπάλες αυτές την ίδια τιμή με τους άλλους διανομείς. Όμως, η προσφεύγουσα διαπίστωσε ότι η Tretorn πωλούσε τις μπάλες της του τένις σε χαμηλότερη τιμή στη Γαλλία απ' ό,τι στις Κάτω Χώρες. Συζήτησε με την Tretorn την ανισότητα αυτή και, τελικά, μπόρεσε να επιτύχει καλύτερους όρους συνεργασίας.

20 Το ίδιο περιστατικό συνέβη κατά τα μέσα του 1988. Η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι το σημείωμα της 20ής Ιουνίου 1988, όπως και η τηλεομοιοτυπία της 16ης Ιουλίου 1987, δεν προερχόταν από αυτήν και ότι εκείνη την περίοδο δεν γνώριζε το περιεχόμενό της.

21 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται στη συνέχεια ότι δεν είχε ενημερωθεί σχετικά με ενδεχόμενες συμφωνίες ή εναρμονισμένες πρακτικές μεταξύ της Tretorn και/ή άλλων διανομέων και ουδέποτε ήλθε σε συννενοήσεις μαζί τους όσον αφορά τη διακοπή του εφοδιασμού των παραλλήλων εισαγωγέων και/ή εξαγωγέων. Αντιθέτως, παρέδιδε μπάλες του τένις στη Scapino, για την οποία γνώριζε ότι διοχετεύει μπάλες του τένις Tretorn στις Κάτω Χώρες μέσω παραλλήλων εισαγωγών προελεύσεως Γαλλίας. Η Scapino είναι η μοναδική επιχείρηση που προβαίνει σε παράλληλη εισαγωγή μπαλών Tretorn στις Κάτω Χώρες. Η προσφεύγουσα δεν έπραξε τίποτε για να εμποδίσει τις δραστηριότητες αυτές. Συναφώς, επικαλείται ένα έγγραφο της Scapino ως αποδεικτικό στοιχείο. Τα όσα λέγει στο έγγραφο αυτό αποδεικνύουν ότι οι γνωστοποιήσεις της προς την Tretorn δεν συνιστούν ενέργειες ασυμβίβαστες με το κοινοτικό δίκαιο του ανταγωνισμού.

22 Στο πλαίσιο αυτό, οι δύο προαναφερθείσες στη σκέψη 18 ανωτέρω γνωστοποιήσεις, που αποτελούν τα μοναδικά αποδεικτικά στοιχεία που επικαλέστηκε η Επιτροπή, δεν αποδεικνύουν, ή δεν αποδεικνύουν επαρκώς, ότι η προσφεύγουσα μετέσχε ενεργώς στην παρεμβολή εμποδίων στις παράλληλες εισαγωγές

μπαλών τένις Tretorn εντός της Κοινότητας. Εφόσον η προσφεύγουσα δεν είχε γνώση των άλλων συμφωνιών, πρακτικών ή πράξεων της Tretorn και/ή των λοιπών διανομέων, οι πιο πάνω συμφωνίες, πρακτικές ή πράξεις δεν μπορούν να της καταλογιστούν ούτε, κατά συνέπεια, να χρησιμεύσουν στην επιχειρηματολογία που στρέφεται εναντίον της. Κατ' αυτήν, εκπλήσσει το ότι στο σημείο 46 των αιτιολογικών σκέψεων της αποφάσεως η Επιτροπή κάνει μνεία ενός εσωτερικού σημειώματος της Tretorn, με ημερομηνία 23 Αυγούστου 1988, με το οποίο συνιστάτο η διακοπή των παραδόσεων προς την αμερικανική αγορά, δεδομένου ότι οι μπάλες του τένις που είχαν παραδοθεί εκεί είχαν επανεμφανιστεί στις Κάτω Χώρες μέσω παραλλήλων εισαγωγών, χωρίς η Επιτροπή να ισχυρίζεται ούτε να αποδεικνύει ότι οι πληροφορίες αυτές προέρχονταν από την προσφεύγουσα.

23 Περαιτέρω, η προσφεύγουσα τονίζει ότι στο σημείο 70 των αιτιολογικών σκέψεων της αποφάσεως αναφέρεται ότι γνώριζε σαφώς ότι οι πληροφορίες προς την Tretorn παρασχέθηκαν στο πλαίσιο της απαγορεύσεως των παραλλήλων εισαγωγών, οπότε μετέσχε «ενεργά στον εντοπισμό της πηγής των παραλλήλων εισαγωγών με σκοπό την εξουδετέρωσή της». Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η αιτιολογία αυτή είναι εσφαλμένη και δεν απορρέει από τα πραγματικά περιστατικά. Ισχυρίζεται ότι δύο από τηλεφώνου γνωστοποιήσεις εντός δέκα ετών, κατά τις οποίες προσπάθησε να πληροφορηθεί αν η Tretorn εξήγε απ' ευθείας στις Κάτω Χώρες και να επιτύχει καλύτερες τιμές, δεν μπορούν να χαρακτηριστούν ως «ενεργός συμμετοχή». Ελλείψει άλλων επιχειρημάτων της Επιτροπής, η αιτιολογία πρέπει κατά συνέπεια να θεωρηθεί ανεπαρκής.

24 Η Επιτροπή ισχυρίζεται, κατ' αρχάς, ότι οι αποδείξεις που διαθέτει σχετικά με το ότι η Tretorn παρέβη το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης είναι ακλόνητες και επιτρέπουν το συμπέρασμα ότι η συμπεριφορά της δεν ήταν αμιγώς μονομερής, αλλά εντασσόταν στο πλαίσιο συμπράξεως ή εναρμονισμένης πρακτικής μεταξύ αυτής και των διανομέων της. Παραπέμπει στα σημεία 16 έως 50 των αιτιολογικών σκέψεων της αποφάσεως και ειδικά στο σημείο 15 όπου παράθεσε απόσπασμα τηλεομοιοτυπίας της 6ης Ιουνίου 1989 που απέστειλε η Tretorn AB στην Zürcher AG, όπου αναγράφεται: «(...) η πολιτική μας συνίσταται στην προστασία κάθε μεμονωμένου διανομέα από εισαγωγές αμφίβολης νομιμότητας. Εφαρμόσαμε επίσης (...) πολλούς ελέγχους, σχεδιάσαμε νέες συσκευασίες, αρνηθήκαμε διάφορες παραγγελίες κ.λπ., για να περιορίσουμε στο ελάχιστο τις εν λόγω δραστηριότητες αμφίβολης νομιμότητας».

25 Στη συνέχεια, ισχυρίζεται ότι έχει επαρκείς αποδείξεις σχετικά με την παράβαση της προσφεύγουσας. Έτσι, από τα δύο αποδεικτικά στοιχεία που περιγράφονται συνοπτικώς στα σημεία 24 και 25 των αιτιολογικών σκέψεων της αποφάσεως, δηλαδή η τηλεομοιοτυπία της 16ης Ιουλίου 1987 και το εσωτερικό σημείωμα της 20ής Ιουνίου 1988, εξάγεται σαφέστατα το συμπέρασμα ότι η προσφεύγουσα μετέσχε ενεργώς, στις Κάτω Χώρες, στην καταγγελία και την εξέταση παραλλήλων εισαγωγών, προκειμένου να εφαρμόσει την πολιτική της Tretorn.

26 Συναφώς, από την τηλεομοιοτυπία της 16ης Ιουλίου 1987 προκύπτει ότι η προσφεύγουσα είχε τηλεφωνήσει στην Tretorn για να την πληροφορήσει ότι μπάλες του τένις Tretorn μη προερχόμενες από την προσφεύγουσα είχαν κάνει και πάλι («again») την εμφάνισή τους στην ολλανδική αγορά. Η Tretorn ζήτησε στη συνέχεια από την προσφεύγουσα να της γνωστοποιήσει τον κωδικό αριθμό, για να μπορέσει να προσδιορίσει τη χώρα προελεύσεως του προϊόντος («which country had shipped»). Από τη συνέχεια της τηλεομοιοτυπίας συνάγεται ότι η Tretorn είχε ήδη ορισμένα τεκμήρια ως προς την προέλευση του προϊόντος («while I of course suspect our friends»), δηλαδή το Ηνωμένο Βασίλειο («if it is the UK»), και ότι, καλώντας την προσφεύγουσα να της γνωστοποιήσει τον κωδικό αριθμό, σκόπευε να επιβεβαιώσει τα τεκμήρια αυτά με αποδείξεις («we must wait for proof»).

27 Η Επιτροπή φρονεί ότι οι λόγοι που παρέθεσε η προσφεύγουσα για να εξηγήσει τις γνωστοποιήσεις της προς την Tretorn είναι ελάχιστα πειστικοί. Πρώτον, η λέξι «πάλι» («again») αφήνει να πλανώνται αμφιβολίες σχετικά με τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ως προς τον περιστασιακό χαρακτήρα της γνωστοποιήσεως. Δεύτερον, στην τηλεομοιοτυπία ουδόλως γίνεται μνεία του γεγονότος ότι η προσφεύγουσα υποψιαζόταν την Tretorn ότι η ίδια παρέδιδε στις Κάτω Χώρες. Το έγγραφο αυτό δεν έχει σχέση ούτε με τις προσπάθειες της προσφεύγουσας να επιτύχει καλύτερη τιμή. Σε αυτό γίνεται αναφορά μόνο μιας περιπτώσεως παραλλήλων εισαγωγών που επισήμανε η προσφεύγουσα και την οποία εξέτασε από κοινού με την Tretorn. Ειδικότερα, η φράση που αναφέρει ότι είχε ζητηθεί από την προσφεύγουσα να γνωστοποιήσει τον κωδικό αριθμό για να προσδιοριστεί η χώρα προελεύσεως δεν αφήνει καμία αμφιβολία ως προς την ενεργό συμμετοχή της προσφεύγουσας στην καταγγελία και την εξέταση περιπτώσεων παράλληλης εισαγωγής.

28 Το εσωτερικό σημείωμα της 20ής Ιουνίου 1988 αποδεικνύει το ίδιο. Από το σημείωμα αυτό προκύπτει ότι η προσφεύγουσα είχε ειδοποιήσει για την ύπαρξη παραλλήλων εισαγωγών προερχομένων από δύο πηγές και ότι σαφώς είχε αρχίσει να αναζητεί τους κωδικούς αριθμούς για να προσδιοριστούν οι πηγές αυτές. Η τελευταία φράση του σημειώματος αναφέρει ότι η προσφεύγουσα ήλπιζε να περιέλθουν εντός ολίγων ημερών στην κατοχή της οι κωδικοί αριθμοί της ημερομηνίας παραγωγής («we hope to have date codes in a few days»).

29 Η Επιτροπή αντικρούει το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η τηλεομοιοτυπία και το εσωτερικό σημείωμα δεν έχουν αποδεικτική αξία. Παρατηρεί ότι πρόκειται περί εσωτερικών εγγράφων της Treiorn τα οποία συνετάγησαν από καλά πληροφορημένο πρόσωπο και στα οποία εκτίθενται ορισμένες πρακτικές της προσφεύγουσας, εκτός οποιασδήποτε διαδικασίας υπερασπίσεως ή δικαιολογήσεως ενώπιον της Επιτροπής ή του Πρωτοδικείου. Το γεγονός ότι τα έγγραφα αυτά προέρχονται από καλά πληροφορημένο πρόσωπο που δεν είχε κανένα λόγο να περιγράψει ψευδώς τις πρακτικές της προσφεύγουσας δεν μπορεί παρά να υπογραμμίζει την αποδεικτική τους ισχύ.

30 Όσο για το επιχείρημα της προσφεύγουσας σχετικά με το σημείο 46 των αιτιολογικών σκέψεων της επίμαχης αποφάσεως (βλ. ανωτέρω τη σκέψη 22), η Επιτροπή εξηγεί ότι, όσον αφορά την προσφεύγουσα, δεν στηρίχθηκε στο γεγονός που εκτίθεται στην αιτιολογική αυτή σκέψη, αλλ' αποκλειστικώς στα δύο αποδεικτικά στοιχεία που μνημονεύονται στα σημεία 24 και 25 των αιτιολογικών σκέψεων. Συνεπώς, δεν ήταν αναγκαίο να κατονομαστεί η προσφεύγουσα στο σημείο 46 των αιτιολογικών σκέψεων. Εν τούτοις, η Treiorn μόνον από την προσφεύγουσα μπορούσε να πληροφορηθεί ότι στην ολλανδική αγορά εμφανίστηκαν μπάλες του τένις που είχαν παραδοθεί στις Ηνωμένες Πολιτείες.

31 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το έγγραφο της Scapino κατά κανένα τρόπο δεν αποδυναμώνει τα αποδεικτικά της στοιχεία. Αντιθέτως, από το έγγραφο αυτό προκύπτει ότι η προσφεύγουσα έπαιξε διπλό παιχνίδι. Η Επιτροπή παρατηρεί ότι η επιστολή συνετάγη προσφάτως στο πλαίσιο της άμυνας της προσφεύγουσας έναντι των διαπιστώσεων της Επιτροπής. Δεν αποδείχθηκε ότι η Scapino ήταν πράγματι η επιχείρηση που ωφελήθηκε από παράλληλες εισαγωγές

το 1987 και το 1988 ούτε ότι ήταν ο μοναδικός παράλληλος εισαγωγέας. Δεν αποδείχθηκε ούτε ότι η Scapino γνώριζε το γενικό πλαίσιο των πρακτικών της προσφεύγουσας και, ιδίως, τις επαφές που είχε με την Tretorn.

32 Η Επιτροπή αμφισβητεί τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι δεν είναι δυνατόν να προσδιοριστεί, μέσω των κωδικών αριθμών των ημερομηνιών παραγωγής, η χώρα αποστολής των μπαλών του τένις. Δεν χωρεί αμφιβολία ότι ο υπεύθυνος της Tretorn ήξερε ποια δεδομένα μπορούσαν να συναχθούν από τους αριθμούς αυτούς. Το γεγονός ότι ζήτησε από την προσφεύγουσα τους κωδικούς αριθμούς των ημερομηνιών παραγωγής, για να συναγάγει από αυτούς τη χώρα καταγωγής των μπαλών του τένις, δείχνει ότι οι κωδικοί αριθμοί μπορούσαν όντως να χρησιμοποιηθούν προς τούτο.

33 Τέλος, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, σε αντίθεση προς τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας, η απόφαση είναι επαρκώς αιτιολογημένη. Επί του ζητήματος αυτού, παραπέμπει στις παρατηρήσεις της (βλ. ανωτέρω).

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

34 Η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι η Tretorn εφάρμοσε ένα σύστημα αποκλειστικής διανομής, το οποίο συνοδευόταν από απαγόρευση εξαγωγής και μηχανισμούς που είχαν σκοπό να εξασφαλιστεί η κατά το δυνατόν αποτελεσματικότερη τήρηση της απαγορεύσεως αυτής. Περαιτέρω, αναγνωρίζει ότι από το 1985 είναι ο αποκλειστικός διανομέας της Tretorn στις Κάτω Χώρες. Αντιθέτως, αμφισβητεί ότι η Tretorn *της* επέβαλε απαγόρευση εξαγωγής και ότι *η ιδία* μετέσχε σε γνωστοποιήσεις και έρευνες σχετικά με παράλληλες εισαγωγές. Προτού η Επιτροπή κινήσει τη διαδικασία διαπιστώσεως παραβάσεως, δεν είχε καν γνώση της απαγορεύσεως των παραλλήλων εξαγωγών.

35 Κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι οι διατάξεις του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης δεν έχουν εφαρμογή επί συμβάσεως αποκλειστικής διανομής η οποία, αυτή

καθαυτή, δεν περιέχει καμία απαγόρευση επανεξαγωγής των περί ων πρόκειται προϊόντων, όταν οι συμβαλλόμενοι μετέχουν σε εναρμονισμένη πρακτική αποσκοπούσα στον περιορισμό των παραλλήλων εισαγωγών που προορίζονται για μη εγκεκριμένο μεταπωλητή (βλ. την απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Φεβρουαρίου 1984, 86/82, Hasselblad κατά Επιτροπής, Συλλογή 1984, σ. 883, και την απόφαση του Πρωτοδικείου της 7ης Ιουλίου 1994, Τ-43/92, Dunlop Slazenger κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. II-441, σκέψη 88).

36 Εν προκειμένω, η Επιτροπή στηρίχθηκε στα ακόλουθα δύο αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία περιγράφονται στα σημεία 24 και 25 των αιτιολογικών σκέψεων της αποφάσεως, για να αποδείξει τη συμμετοχή της προσφεύγουσας, στις Κάτω Χώρες, στις γνωστοποιήσεις και έρευνες σχετικά με τις παράλληλες εισαγωγές:

— μια τηλεομοιοτυπία της 16ης Ιουλίου 1987 την οποία απέστειλε ο Μ., της Tretorn, στον Α., της Tretorn AB:

«I just had a phone call from Will Van Megen to advise that XL boxes of 4 again turning up in a major shoe chain in Holland.

I have asked Will to forward the Code No. to [O.] so that he can advise which country has shipped.

While I of course suspect our friends, we must wait for the proof.

If it is the UK, then obviously the shipment has been made to Holland in the past few weeks.»

(«Πριν από λίγο μου τηλεφώνησε ο Will Van Megen για να με ενημερώσει ότι XL κουτιά των 4 έκαναν πάλι την εμφάνισή τους σε μεγάλη αλυσίδα καταστημάτων υποδημάτων στην Ολλανδία.

Ζήτησα από τον Will να γνωστοποιήσει τον κωδικό αριθμό στον [Q.], ώστε να μπορέσει να μας πει ποια είναι η χώρα αποστολής.

Αν και φυσικά υποπτεύομαι τους φίλους μας, πρέπει να περιμένουμε τις αποδείξεις.

Αν είναι το Ηνωμένο Βασίλειο, τότε προφανώς η αποστολή έγινε προς την Ολλανδία τις τελευταίες εβδομάδες.»)

— ένα εσωτερικό σημείωμα της Tretorn, της 20ής Ιουνίου 1988, το οποίο απεστάλη από τον Μ. στον Ο.:

«Please ring Will Van Megen. He has parallel from 2 different sources.

1 Box of 4, made in Ireland, no date code yet.

2 Box of 4, US TA approved, no date code yet.

He hopes to have date codes in a few days.»

(«Παρακαλώ, τηλεφωνείστε στον Will Van Megen. Έχει παράλληλες εισαγωγές από δύο διαφορετικές πηγές.

1) Κουτί των 4, χώρα κατασκευής Ιρλανδία, όχι ακόμη κωδικός αριθμός ημερομηνίας παραγωγής.

2) Κουτί των 4, έγκριση από το US TA, όχι ακόμη κωδικός αριθμός ημερομηνίας παραγωγής.

Ελπίζει να έχει τους κωδικούς αριθμούς ημερομηνίας παραγωγής σε λίγες ημέρες.»)

37 Αυτά τα δύο έγγραφα της Tretorn έχουν αποδεικτική ισχύ. Όπως ορθώς υπογράμμισε η Επιτροπή, συνετάγησαν από καλά πληροφορημένο τρίτο πρόσωπο, το οποίο δεν είχε κανένα λόγο να δώσει ψευδείς πληροφορίες. Επί πλέον, συνετάγησαν εκτός διαδικασίας υπερασπίσεως ή δικαιολογήσεως ενώπιον της Επιτροπής ή του Πρωτοδικείου.

38 Τα δύο αυτά στοιχεία αποδεικνύουν σαφώς τη συμμετοχή της προσφεύγουσας σε γνωστοποιήσεις και έρευνες σχετικά με παράλληλες εισαγωγές μπαλών του τένις, για να εφαρμοστεί η πολιτική της Tretorn. Συγκεκριμένα, από την τηλεομοιοτυπία της 16ης Ιουλίου 1987 προκύπτει ότι η προσφεύγουσα ενημέρωσε την Tretorn για την ύπαρξη στις Κάτω Χώρες παραλλήλων εισαγωγών μπαλών του τένις Tretorn, ότι δεν ήταν η πρώτη φορά που ανακοίνωνε τέτοια πληροφορία στην Tretorn και ότι της είχε ζητηθεί να γνωστοποιήσει τους κωδικούς αριθμούς των ημερομηνιών παραγωγής από τους οποίους η Tretorn θα μπορούσε να εντοπίσει τη χώρα από την οποία προήλθαν οι μπάλες του τένις. Όσο για το εσωτερικό σημείωμα της 20ής Ιουνίου 1988, από αυτό προκύπτει ότι η προσφεύγουσα ενημέρωσε εκ νέου την Tretorn για την ύπαρξη στις Κάτω Χώρες παραλλήλων εισαγωγών μπαλών του τένις Tretorn, ότι είχε εντοπίσει δύο διαφορετικές πηγές των εισαγωγών αυτών και ότι ερευνούσε για να αποκτήσει τους κωδικούς αριθμούς των ημερομηνιών παραγωγής.

39 Σχετικά με το από 23 Αυγούστου 1988 εσωτερικό σημείωμα της Tretorn που μνημονεύεται στο σημείο 46 των αιτιολογικών σκέψεων της αποφάσεως, με το οποίο συνιστάται η διακοπή του εφοδιασμού της αμερικανικής αγοράς για τον λόγο ότι οι μπάλες του τένις που είχαν παραδοθεί εκεί επανεμφανίστηκαν στις Κάτω Χώρες μέσω παραλλήλων εισαγωγών, αρκεί η διαπίστωση ότι, όσον αφορά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν στηρίχθηκε στο έγγραφο αυτό. Συγκεκριμένα, το σημείο 46 των αιτιολογικών σκέψεων βρίσκεται στο

μέρος της αποφάσεως που φέρει τον τίτλο «Διακοπή των προμηθειών για την αποτροπή παράλληλων εισαγωγών», όπου η Επιτροπή εκθέτει τα μέτρα που έλαβε η Tretorn για να αποτρέψει τις εισαγωγές αυτές. Συνεπώς, του εγγράφου αυτού γίνεται επίκληση κατά της Tretorn και όχι κατά της προσφεύγουσας, για την οποία η Επιτροπή έκρινε ορθώς ότι είχε επαρκή αποδεικτικά στοιχεία.

40 Όσον αφορά τους κωδικούς αριθμούς των ημερομηνιών παραγωγής, η τηλεομοιοτυπία της 16ης Ιουλίου 1987, το εσωτερικό σημείωμα της 20ής Ιουνίου 1988, καθώς και τα άλλα στοιχεία που επικαλέστηκε η Επιτροπή στην επίμαχη απόφαση (βλ. τα σημεία 36 έως 38 και 40 των αιτιολογικών σκέψεων) αποδεικνύουν χωρίς καμία αμφιβολία ότι η Tretorn μπορούσε να εντοπίσει την προέλευση των παραλλήλων εισαγωγών με βάση τους αριθμούς αυτούς. Τούτο προκύπτει ιδίως από τηλεομοιοτυπία της 17ης Απριλίου 1987 την οποία απέστειλε η Tretorn στη Formula Sport International Ltd (βλ. το σημείο 37 των αιτιολογικών σκέψεων) και στην οποία ο M., της Tretorn, παρατηρεί: «The date codes are all from the shipment to Formula.» («Οι κωδικοί αριθμοί των ημερομηνιών παραγωγής αφορούν όλοι την αποστολή προς τη Formula.») Το ίδιο προκύπτει και από τηλεομοιοτυπία της 15ης Μαΐου 1987, που επίσης απεστάλη από την Tretorn στη Formula Sport International Ltd και στην οποία ο M. αναφέρει: «We are sure of our facts/date codes and the balls shipped to Formula ended up in Switzerland. (...) Formula is guilty so let's not have any more discussion.» («Είμαστε σίγουροι για τα πραγματικά περιστατικά/κωδικούς αριθμούς των ημερομηνιών παραγωγής και οι μπάλες που απεστάλησαν στην Formula κατέληξαν στην Ελβετία. (...) Η Formula είναι ένοχη, οπότε ας μη συζητούμε άλλο γι' αυτό το θέμα.»)

41 Όσο για το έγγραφο της Scapino, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι αυτό ουδόλως αντικρούει τα αποδεικτικά στοιχεία της Επιτροπής. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα δεν μπορούσε να εμποδίσει η ίδια τις παράλληλες εισαγωγές της Scapino. Αν είχε θελήσει να τις εμποδίσει, θα ήταν υποχρεωμένη να έλθει σε επαφή με την Tretorn, για να λάβει η Tretorn τα αναγκαία προς τούτο μέτρα. Επί πλέον, ήταν φυσικά προς το συμφέρον της προσφεύγουσας να πωλεί όσο το δυνατόν περισσότερες μπάλες του τένις Tretorn σε αγοραστές, περιλαμβανομένης και της Scapino. Πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι η πολιτική της Tretorn συνίστατο στην απαγόρευση των εξαγωγών. Από κανένα όμως στοιχείο της δικογραφίας δεν προκύπτει ότι η Scapino εξήγε τις μπάλες του τένις Tretorn που παρέδιδε σ' αυτήν η προσφεύγουσα. Συνεπώς, η προσφεύγουσα δεν παρέβη την πολιτική της Tretorn με το να πωλεί τις εν λόγω μπάλες στη Scapino, ολλανδική εταιρία όπως η προσφεύγουσα. Ως εκ τούτου, ούτε η

Tretorn είχε συμφέρον να ζητήσει από την προσφεύγουσα να μην παραδίδει στη Scapino, ακόμη και αν υποτεθεί ότι είχε ενημερωθεί για τις πωλήσεις αυτές.

42 Όσον αφορά τους δικαιολογητικούς λόγους που εκθέτει η προσφεύγουσα για να εξηγήσει γιατί προέβη στις γνωστοποιήσεις προς την Tretorn, οι λόγοι αυτοί δεν μπορούν να γίνουν δεκτοί. Συγκεκριμένα, αν η προσφεύγουσα ήθελε να προβεί στις γνωστοποιήσεις αυτές μόνο για να εξακριβώσει αν η Tretorn προμήθευε απ' ευθείας πελάτες στις Κάτω Χώρες και για να ενισχύσει τη θέση της κατά τις διαπραγματεύσεις της με την Tretorn και να επιτύχει κατ' αυτόν τον τρόπο καλύτερη τιμή, δεν θα χρειαζόταν να προσπαθήσει να αποκτήσει τους κωδικούς αριθμούς των ημερομηνιών παραγωγής των μπαλών του τένις που είχαν γίνει αντικείμενο παράλληλης εισαγωγής. Συνεπώς, προκύπτει ότι στην πραγματικότητα γνώριζε την πολιτική απαγορεύσεως των παραλλήλων εξαγωγών που τηρούσε η Tretorn. Επομένως, η Επιτροπή ορθώς διαπίστωσε στο σημείο 70 των αιτιολογικών σκέψεων της αποφάσεως ότι, ακόμη και αν ήταν ορθή η εκδοχή της προσφεύγουσας, παραμένει το «γεγονός ότι οι πληροφορίες παρασχέθηκαν στο πλαίσιο απαγόρευσης των παράλληλων εξαγωγών, πράγμα που η Van Megen σαφώς γνώριζε, καθώς και το ότι συμμετείχε ενεργά στον εντοπισμό της πηγής των παράλληλων εισαγωγών».

43 Τέλος, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να υποστηρίζει ότι οι δύο τηλεφωνικές επικοινωνίες της με την Tretorn δεν μπορούν να χαρακτηριστούν ως ενεργός συμμετοχή, εφόσον η προσφεύγουσα είναι εκείνη που έλαβε την πρωτοβουλία να έλθει σε επαφή με την Tretorn και όχι το αντίθετο. Επί πλέον, από τη σκέψη 38 ανωτέρω προκύπτει ότι η προσφεύγουσα προέβη σε έρευνες για να αποκτήσει τους σχετικούς με παράλληλες εισαγωγές κωδικούς αριθμούς των ημερομηνιών παραγωγής. Επομένως, η προσφεύγουσα μετέσχε ενεργώς στην πολιτική της Tretorn.

44 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι οι λόγοι ακυρώσεως που αντλούνται από το ότι η Επιτροπή δεν επικαλέστηκε επαρκείς αποδείξεις και δεν αιτιολόγησε επαρκώς την απόφασή της είναι απορριπτέοι.

Επί του αιτήματος ακυρώσεως του προστίμου

Επιχειρήματα των διαδίκων

45 Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η αναπτυχθείσα στο σημείο 78 των αιτιολογικών σκέψεων της αποφάσεως αιτιολογία ως προς το ύψος του επιβληθέντος προστίμου (βλ. τη σκέψη 9 ανωτέρω) είναι ανεπαρκής. Παρατηρεί ότι η Επιτροπή δεν αναφέρει τον βαθμό της συμμετοχής κάθε διανομέα στην πολιτική της Tretorn, καθώς και τα στοιχεία επί των οποίων στηρίχθηκε για να αποδείξει τη συμμετοχή αυτή. Παρατηρεί ότι το ίδιο πρόστιμο επιβλήθηκε στους τέσσερις από τους πέντε διανομείς, ενώ, κατ' αυτήν, από τον φάκελο προέκυπτε με αρκετή σαφήνεια ότι η «συμβολή», συνειδητή ή μη, των διαφόρων διανομέων δεν ήταν καθόλου η ίδια.

46 Δεύτερον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, κατά τη διοικητική διαδικασία, υποστήριξε ότι, ακόμη και αν είχε παραβεί το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης, πράγμα που αρνείται, δεν θα έπρεπε να της επιβληθεί κύρωση λόγω του περιστασιακού και δευτερεύοντος χαρακτήρα των δύο τηλεφωνικών γνωστοποιήσεών της. Όμως, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη το επιχείρημα αυτό, ενώ, ρητώς, δεν έκρινε σκόπιμο να επιβάλει πρόστιμο στην Tenimport. Εντούτοις, η προσφεύγουσα αμύνθηκε κατά τρόπο παρόμοιο με την εταιρία αυτή και η κατάστασή της ήταν σχεδόν η ίδια με την κατάσταση της εν λόγω εταιρίας. Το γεγονός ότι η προσφεύγουσα ουδέποτε υποστήριξε ότι υφίστατο απαγόρευση εξαγωγής οφείλεται στο ότι ουδέποτε της είχε επιβληθεί μια τέτοια απαγόρευση.

47 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί το επιχείρημα της Επιτροπής ότι είχε αμφιβολίες ως προς το αν ήταν δυνατόν να καταλογιστεί στην Tenimport παράβαση της Συνθήκης. Η προσφεύγουσα φρονεί ότι η απόφαση να μην επιβληθεί πρόστιμο για παράβαση που θεωρείται αποδεδειγμένη δεν πρέπει να εξαρτάται από την έκταση των αμφιβολιών που είχε η Επιτροπή όταν προέβη στην εκτίμησή της.

48 Η Επιτροπή θεωρεί ότι αιτιολόγησε επαρκώς το ύψος του προστίμου που επέβαλε στην προσφεύγουσα. Όσον αφορά το μέτρο κατά το οποίο η προσφεύγουσα μετέσχε στην παράβαση, τούτο καθορίζεται στα σημεία 24, 25, 70 και 76 των αιτιολογικών σκέψεων της αποφάσεως. Όσο για το ύψος των προστίμων, η Επιτροπή το καθόρισε, όπως αναφέρεται στο σημείο 78 των αιτιολογικών σκέψεων της αποφάσεως, λαμβάνοντας όντως υπόψη τον βαθμό συμμετοχής κάθε διανομέα στην παράβαση. Εξέτασε επίσης τον ρόλο των διαφόρων διανομέων «στο πλαίσιο της γενικότερης πολιτικής της Tretorn για την απαγόρευση εξαγωγής των προϊόντων της». Οι σκέψεις αυτές την οδήγησαν να επιβάλει μόνο στην Tretorn σημαντικό πρόστιμο, ανάλογο προς τον κύκλο εργασιών της. Αντιθέτως, στους διανομείς επέβαλε μόνο πρόστιμο καθορισθέν κατ' αποκοπήν σε μικρό ποσό. Η άποψη στην οποία στηρίζεται η απόφαση αυτή είναι ότι η Tretorn ήταν ο κύριος υπεύθυνος, ενώ η ευθύνη των διανομέων συνίστατο απλώς στη συνεργασία για τη λειτουργία του συστήματος που διηύθυνε η Tretorn. Η Επιτροπή διευκρινίζει ότι, εφόσον επρόκειτο περί συνεργασίας για τη λειτουργία του ίδιου συστήματος και εφόσον τα επιβλητέα πρόστιμα έπρεπε επί πλέον να καθοριστούν κατ' αποκοπήν σε μικρό ποσό, δεν θεώρησε ενδεδειγμένο να διακρίνει μεταξύ των διανομέων.

49 Ωστόσο, έγινε μια εξαίρεση υπέρ της Tenimport, του Βέλγου διανομέα, δεδομένου ότι η Επιτροπή θεώρησε ότι δεν διέθετε τόσο ισχυρές αποδείξεις για τη συμμετοχή της στην εφαρμογή της πολιτικής της Tretorn. Το μοναδικό έγγραφο που διέθετε ήταν μια τηλεομοιοτυπία της 27ης Φεβρουαρίου 1989 της Tenimport προς την Tretorn. Στην τηλεομοιοτυπία αυτή, η Tenimport παραπονιόταν για την «απίστευτη» τιμή που είχαν οι μπάλες του τένις Tretorn που διαμετακομίζονταν μέσω του Βελγίου προς την Ιταλία και ρωτούσε πώς ήταν δυνατόν να ισχύουν τέτοιες τιμές. Από τα ανωτέρω, η Επιτροπή συνήγαγε ότι η εκδοχή της Tenimport, δηλαδή ότι δεν έπραξε τίποτε άλλο εκτός από το να διαπραγματευθεί τις τιμές με την Tretorn, δεν φαινόταν εντελώς απίθανη. Αντιθέτως, στην τηλεομοιοτυπία της 16ης Ιουλίου 1987 και στο εσωτερικό σημείωμα της 20ής Ιουνίου 1988 που αφορούν την προσφεύγουσα, δεν τέθηκε ζήτημα τιμών, αλλά μόνον αναφέρθηκε ότι μπάλες του τένις μη προερχόμενες από την προσφεύγουσα εμφανίστηκαν στην ολλανδική αγορά και έγινε λόγος για συνεργασία μεταξύ της Tretorn και της προσφεύγουσας για να αποδειχθεί η προέλευση των παραλλήλων αυτών εισαγωγών. Συνεπώς, τα έγγραφα αυτά έχουν εντελώς διαφορετικό περιεχόμενο από την τηλεομοιοτυπία της Tenimport.

50 Η Επιτροπή αντικρούει το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι αμύνθηκε κατά τον ίδιο τρόπο με την Tenimport. Συναφώς, όπως αναφέρεται στο σημείο 77

των αιτιολογικών σκέψεων της αποφάσεως, η Tenimport επιβεβαίωσε κατά την ακρόασή της από την Επιτροπή την ύπαρξη της παραβάσεως που διέπραξε η Tretorn. Επίσης, η Tenimport συνεργάστηκε έκτοτε κατά την έρευνα της Επιτροπής. Επί πλέον, από το σημείο 77 των αιτιολογικών σκέψεων προκύπτει ότι η Tenimport είχε τιμωρηθεί από την Tretorn, η οποία έλυσε τη συμφωνία διανομής δεδομένου ότι η Tenimport είχε αρνηθεί να συνεργαστεί στο πλαίσιο του συστήματός της περί απαγορεύσεως των εξαγωγών. Εν πάση περιπτώσει, η προσφεύγουσα δεν χρειάζεται να υπερασπιστεί την Tenimport, η οποία δεν άσκησε προσφυγή κατά της επίμαχης αποφάσεως.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

51 Κατά πάγια νομολογία, η υποχρέωση αιτιολογήσεως μιας ατομικής αποφάσεως σκοπό έχει να επιτρέψει στον κοινοτικό δικαστή να ασκήσει τον έλεγχό του επί της νομιμότητας της αποφάσεως και να παράσχει στον ενδιαφερόμενο ικανές ενδείξεις ως προς το αν η απόφαση έχει επαρκές έρεισμα ή αν ενδεχομένως πάσχει ελάττωμα λόγω του οποίου θα μπορούσε να αμφισβητηθεί το κύρος της, το δε περιεχόμενο της υποχρεώσεως αυτής εξαρτάται από τη φύση της περί ης πρόκειται πράξεως και από το πλαίσιο εντός του οποίου εκδόθηκε (βλ., μεταξύ άλλων, την απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Νοεμβρίου 1994, Τ-46/92, Scottish Football κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. II-1039, σκέψη 19). Επί πλέον, εφόσον μια απόφαση αποτελεί ένα σύνολο, κάθε μέρος της πρέπει να διαβάζεται υπό το φως των άλλων (βλ. την απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Απριλίου 1995, Τ-150/89, Martinelli κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-1165, σκέψη 66).

52 Εν προκειμένω, η Επιτροπή ανέφερε σαφώς στην απόφαση ποιος ήταν ο βαθμός της συμμετοχής κάθε διανομέα στην πολιτική της Tretorn, καθώς και τα στοιχεία επί των οποίων στηρίχθηκε για να αποδείξει τη συμμετοχή αυτή. Ειδικότερα, όσον αφορά την προσφεύγουσα, ο βαθμός της συμμετοχής της προκύπτει ιδίως από τα σημεία 24, 25, 57, 70 και 76 έως 78 των αιτιολογικών σκέψεων, καθώς και από το άρθρο 1, έκτο εδάφιο, της αποφάσεως. Από την ανάλυση που εκτέθηκε στις σκέψεις 36 έως 44 ανωτέρω προκύπτει ότι η Επιτροπή στήριξε και αιτιολόγησε επαρκώς την απόφασή της καθόσον

διαπιστώνεται με αυτή η αποσκοπούσα στην εφαρμογή της πολιτικής της Tretorn συμμετοχή της προσφεύγουσας σε γνωστοποιήσεις και έρευνες σχετικά με παράλληλες εισαγωγές μπαλών του τένις Tretorn.

53 Όσον αφορά το ύψος του προστίμου, πρέπει να υπομνηστεί ότι, κατά τη νομολογία, εφόσον τα πρόστιμα συνιστούν μέσον της πολιτικής περί ανταγωνισμού της Επιτροπής, αυτή πρέπει να διαθέτει περιθώριο εκτιμήσεως κατά τον καθορισμό του ύψους τους, προκειμένου να κατευθύνει τη συμπεριφορά των επιχειρήσεων στην τήρηση των κανόνων περί ανταγωνισμού (βλ. την προαναφερθείσα απόφαση Martinelli κατά Επιτροπής, σκέψη 59).

54 Από το άρθρο 2, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως προκύπτει όμως ότι η Επιτροπή επέβαλε στους διανομείς της Tretorn πρόστιμο που καθορίστηκε κατ' αποκοπήν σε μικρό ποσό. Πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι οι διανομείς συνέβαλαν όλοι στη λειτουργία του ίδιου συστήματος. Εν όψει της καταστάσεως αυτής, η Επιτροπή δεν είχε υποχρέωση να διακρίνει μεταξύ των διαφόρων διανομέων ούτε να αιτιολογήσει ειδικά για κάθε διανομέα το ύψος του προστίμου που του επιβλήθηκε. Επομένως, η Επιτροπή δεν υπερέβη τα όρια του περιθωρίου εκτιμήσεως που διέθετε.

55 Όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι δεν έπρεπε να της επιβληθεί κύρωση λόγω του περιστασιακού και δευτερεύοντος χαρακτήρα των δύο τηλεφωνικών γνωστοποιήσεων, από τη σκέψη 43 ανωτέρω προκύπτει ότι η συμμετοχή της προσφεύγουσας στην πολιτική της Tretorn έπρεπε να θεωρηθεί ότι ήταν ενεργός. Συνεπώς, ορθώς η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη το επιχείρημα αυτό της προσφεύγουσας. Συναφώς, πρέπει επίσης να υπομνηστεί ότι, κατά πάγια νομολογία, ναι μεν η Επιτροπή έχει υποχρέωση, από το άρθρο 190 της Συνθήκης, να αιτιολογεί τις αποφάσεις της αναφέροντας τα πραγματικά και νομικά στοιχεία από τα οποία εξαρτάται η κατά νόμον δικαιολόγηση του ληφθέντος μέτρου καθώς και τις σκέψεις που την οδήγησαν να λάβει την απόφασή της, πλην όμως δεν απαιτείται να εξετάζει όλα τα πραγματικά και νομικά ζητήματα που ήγειραν όλοι οι ενδιαφερόμενοι

κατά τη διοικητική διαδικασία (βλ., μεταξύ άλλων, την απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Απριλίου 1995, Τ-149/89, Sotralentz κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-1127, σκέψη 73).

56 Τέλος, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να επικαλεστεί λυσιτελώς το γεγονός ότι δεν επιβλήθηκε πρόστιμο στην Tenimport. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα δεν μπορεί βασίμως να αντλήσει επιχειρήματα από ένα τέτοιο γεγονός για να αποφύγει η ίδια την κύρωση που της επιβλήθηκε για παράβαση του άρθρου 85 της Συνθήκης, και μάλιστα όταν η περίπτωση της άλλης αυτής επιχειρήσεως δεν έχει υποβληθεί στην κρίση του κοινοτικού δικαστή (βλ. την απόφαση του Δικαστηρίου της 31ης Μαρτίου 1993, C-89/85, C-104/85, C-114/85, C-116/85, C-117/85 και C-125/85 έως C-129/85, Ahlström Osakeyhtiö κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. I-1307, σκέψη 197, και την προπαρατεθείσα απόφαση Dunlop Slazenger κατά Επιτροπής, σκέψη 176).

57 Κατά συνέπεια, το αίτημα ακυρώσεως του προστίμου πρέπει να απορριφθεί.

58 Από όλα τα ανωτέρω προκύπτει ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

59 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε και η Επιτροπή ζήτησε την καταδίκη της στα δικαστικά έξοδα, πρέπει να καταδικαστεί η προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Lenaerts Lindh Cooke

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 11 Δεκεμβρίου 1996.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

K. Lenaerts